

Een geval van heupdysplasie

Toen ik 15 jaar was kwamen ze er achter dat ik heupdysplasie aan beide heupen had. Een geboortefwijking waarbij de kom teveel ruimte heeft ten opzichte van de kop van het bovenbeen en zo geen houvast geeft bij het bewegen. Hierdoor ontstaat ondermeer slijtage van de heupen en door de bestaande ruimte kan je bovenbeen helemaal of gedeeltelijk buiten de kom komen te staan. Op mijn achttiende jaar ben ik eerst links en een jaar later rechts geopereerd aan deze afwijking. Een andere optie was er niet als ik toen niet geholpen was had ik al lang in een rolstoel gezeten. Herstel na 1e operatie: 7 weken (normaal 6 weken) bedrust waarbij ik vanaf mijn middel tot mijn enkel links en rechts tot aan mijn bovenbeen in het gips met daarna een half jaar revalidatie waarbij ik opnieuw moest leren lopen. Herstel na tweede operatie: Hierbij heb een 2 weken in het ziekenhuis gelegen met mijn rechterbeen in matjes (waarbij je been in de lucht hangt door gewichten) toen 4 weken zonder mijn been te belasten lopen met krukken en revalidatie van een half jaar en weer opnieuw moest leren lopen. Op mijn 20e dacht ik: nu ga ik werken. Na een productiebaantje kwam ik uit bij de Horeca want er was mij verteld dat ik alles weer mocht en kon doen en een aantal jaren was dit zeker het geval tot ik op een dag bij een horecabaan 2 uur op de grond kwam te zitten doordat mijn benen niet meer wilden reageren.

Overbelasting dacht ik; dan maar rusten en een tijdje ziektewet. Doordat ik in een flat woonde 3 hoog, begonnen mijn benen ook te protesteren tegen het vele traplopen, gevolg was dat ik van de trap afviel als mijn lichaam dit nodig vond.

Uit onderzoek is gebleken dat de operatie van mijn linkerheup niet helemaal goed verlopen was; het aantal graden waarin de kom verdraait was tijdens de operatie was net iets te veel geweest en hierdoor waren pijnklachten ontstaan. Hierdoor zal ook de slijtage zeker weer toenemen is mij verteld.

Reactie van mijn behandelend arts in Nijmegen was zoals veel artsen geven: Leer tot je 40e er maar mee te leven want dan kunnen we pas een nieuwe heup plaatsen; die gaan maar 10 jaar mee, ziet u en die operatie voor een nieuwe heup kan ik maar 2x doen, meer kan een lichaam niet verdragen, er is maar 1 reden om dit eerder te doen en dat is als u eerder in een rolstoel komt te zitten. Ik hoef niet te vertellen hoe boos en gefrustreerd iemand word als gezegd word: LEER ER MAAR MEE LEVEN!

Ik heb het in ieder geval nooit helemaal geaccepteerd. Ik ben nu 32 jaar en heb de afgelopen 7 jaren met krukken gelopen met pijnklachten die mijn bewegingsvrijheid belemmeren in alles wat ik wilde doen. Ik was gestopt, met kort gezegd, alles wat een lichamelijke activiteit betrof: fietsen, fitness, zwemmen en lekker met de meiden de stad in of het uitgaan was er ook niet meer bij.

Vorig jaar 2003 kwam ik bij toeval in contact met een distributeur die mij alles vertelde over de producten van Forever. Ik ben begonnen met de Forever Freedom en ik dacht baat het niet schade verrichten kan het niet meer. Het resultaat was er met 1 week, ik loop nu weer 4 uur per dag zonder krukken en doe op dit moment aan Thai Chi-Chi Kung een combinatie: Meditatie, Yoga, Thai Chi en Kung Fu. Dit doe ik 1 avond in de week 2 uur achter elkaar. Terwijl ik hiervoor nog geen 10 minuten zonder klachten kon lopen.

Aloë Vera producten zijn in mijn ogen zeker een uitkomst voor diegenen die er niet mee willen leren leven.

De onderzoekers wil ik dan ook graag bedanken die dit mogelijk maakten. En reguliere artsen wil ik graag er op wijzen dat er meer mogelijkheden zijn dan wat zij alleen al geleerd hebben tijdens hun opleiding. Wat de Nederlandse wetgeving betreft, die moet eens grondig bekeken worden als artsen dit niet mogen voorschrijven omdat het toevallig onder voedingssupplementen valt. Er word verwacht dat zij een eed afleggen en volgens mij zitten daar geen beperkingen in wat betreft hulpverleners en voorschrijven van producten die je leven kunnen verbeteren. Ook ziekenhuizen moeten in mijn ogen anders omgaan met de inhoud van contracten die zij afsluiten met farmaceutische bedrijven. Het ziekenhuis moet bepalen wat zij voorschrijven en niet het farmaceutische bedrijf. Ze krijgen teveel macht in ziekenhuizen en hierdoor de macht over het leven van mensen zonder medische achtergrond. Ik wens iedereen freedom in life

Astrid